

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/163/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

211/2019. (VII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2019. április 18-án előterjesztett **panaszát** a 2019. július 15-én – Dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a D. városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. március 31-én történt rendőri intézkedés (előállítás) miatt 2019. április 18-án, postai úton panaszt terjesztett elő.

I.

A panaszos a fenti napon a délutáni órákban indult el biciklijével, hogy számos „elitebb” környéken eladó ingatlanokat keressen, mivel lakást, vagy beépítésre alkalmas ingatlant venne. A panaszos magával vitte fejlámpáját, ugyanis a lakcíme környékén – elmondása szerint – nem megfelelő a közvilágítás, és kiépített kerékpárút sincs. Sötétedés után, amennyiben nem megfelelő a közvilágítás, bekapcsolja a fejlámpát. A panaszos elmondása szerint, mivel beteg, előfordul, hogy nem érzi jól magát, így ilyen esetekben mindig egy bejárati kapu előtt áll meg pihenni, annak érdekében, hogy ha szükséges, egy kaputelefonon segítséget tudjon kérni.

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos beadványa szerint az egyik lakótelepről bejelentés érkezett, hogy gyanús személy kerékpározik. A panaszos szerint ennek oka lehetett, hogy fejlámpa és – a szeles idő miatt – kapucni is volt rajta. A panaszos éppen egy kapuban pihent, amikor kiérkeztek a járőrök. A járőrök igazoltatták őt, amelynek keretében a panaszos átadta az okmányait, majd elvették a telefonját. Ezt követően a járőrök megkérdezték, hogy miért tartózkodik egy kapualjban a panaszos, amire elmondta, hogy pillanatnyi rosszulléte miatt áll ott. A panaszos elmondása szerint a rendőrök jelenléte miatt szinte sokkot kapott, alig emlékszik valamire a történetek elejéről.

A panaszos nem érti, hogy miért volt szükség arra, hogy háromszor is átkutassák a zsebeit (egyébként bűncselekményre utaló dolgot nem találtak). A járőrök átvizsgálták a környező utcákat, a bokrokat, kérdezték, hogy a panaszos hová tette a táskáját. A panaszos nem értette, hogy a járőr miről beszél, amikor a táskájáról érdeklődik. A panaszos elmondta, hogy közterületen kerékpározik (illetve éppen áll), senkinek nem okozott kárt, rossz szándéka nincs, büntetlen előéletű nyugdíjas.

A panaszos sérelmezte, hogy amikor az ijedségtől már kiszáradt a szája, és kezdett rosszul lenni, hiába kért vizet a járőröktől, nem kapott. Később a helyszínen lévő ingatlan tulajdonosától kapott egy pohár vizet.

A panaszos beadványa szerint szinte minden neki feltett kérdés a nyugdíjazása előtti foglalkozására, gyermekeinek foglalkozására, tartózkodására, valamint a család dolgaira irányult, ami nem állt összefüggésben a rendőri intézkedéssel.

Az elsőként kiérkező járőr (aki egyébként a panaszost őrizte az intézkedés alatt) már az intézkedés elején közölte a panaszossal, hogy őt elő fogják állítani, és az éjszakát az „őrzőben” fogja tölteni. A járőr a panaszost egyébként le is tegezte.

A panaszos sérelmezte, hogy őt a járőr folyamatosan szemmel tartotta.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy amikor közölte panasztételi szándékát, a járőr közölte, hogy „majd ő eldönti”, hogy tehet-e panaszt, majd kétségbe vonta a panaszos szellemi képességeit.

A panaszos sérelmezte, hogy bár a helyszínen kiderült, hogy ő büntetlen előéletű, továbbá semmit nem találtak nála, őt el kellett volna engedni, ám mégis előállították. A rendőrségen a járőr a panaszost az „őrzőbe” kívánta tenni, de ott közölték, hogy erre nincs szükség, mert mindjárt sorra kerül. Ekkor már a panaszos személyes dolgait kirakatta a járőr (még a zsebkendőjét is).

A panaszos elmondása szerint, nála nem volt szemüveg, így később vette észre, hogy az igazoláson azt húzták alá, hogy nem élt panasszal, pedig panasztételi szándékát már a helyszínen közölte. A panaszos aláírta továbbá a meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet, ám abból nem kapott másolatot, bár kért. Nem is ismeri ennek a jegyzőkönyvnek a tartalmát.

A panaszos kártérítési szándékát is kifejezte panaszában.

A panaszos csatolta az előállítás időtartamáról szóló igazolást, amelynek tartalmát a Testület az állásfoglalás II. részében ismerteti.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

K. Z. debreceni lakos 2019. március 31-én 21 órakor tett bejelentést a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába (a továbbiakban: TIK), miszerint egy kerékpáros órák óta ólalkodik a környéken, és ezt gyanúsnak találja. A TIK rendőri egységet irányított a helyszínre. A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály beosztottjai O. T. r. ftörm. járőr és F. Z. r. ftörm. járőr intézkedtek.

A rendőri intézkedésre tehát a TIK utasítására, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 11. §-ának (1) bekezdése, 13. §-ának (1) bekezdése, valamint 2. §-ának (1) bekezdése alapján került sor.

A bejelentésben foglaltak tisztázása érdekében az intézkedő rendőrök a helyszínen meghallgatták a bejelentőt, valamint a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, amelynek keretében őt – az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján – előállították a Rendőrkapitányságra.

2) Az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés az állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A panaszost a járőrök két fenyő között, alig észrevehető helyen találták kerékpárján ülve. A panaszost igazoltatták, aminek keretében a panaszos átadta személyazonosító igazolványát. A panaszos adatait ellenőrizték a Bűnügyi Nyilvántartó rendszerben, amelyben nem szerepelt.

A panaszos a számára feltett elszámoltató kérdésekre nem volt hajlandó válaszolni, teljes mértékben megtagadta az együttműködést: folyamatosan azt a választ adta, hogy „dolga van”, de ezt nem fejtette ki bővebben.

A járőröknek a bejelentő elmondta, hogy 19 óra 30 perc körül ért haza, amikor már a helyszínen tartózkodott a panaszos, aki láthatóan figyelt valamit, de a bejelentő sem az utcán, sem az udvarokon nem látott senkit. Mivel a későbbiek folyamán azt tapasztalta, hogy a kerékpáros elindul, de egy kis kör után visszatér, értesítette a rendőrséget.

A járőröknek a helyszínen lakó személy megmutatta a kiskapura figyelő biztonsági kamera felvételeit, amelyen annyi látszódik, hogy a panaszos a kiskapu előtt áll, többször benéz az udvarra, az épületre (amelyen akár a biztonsági rendszert is figyelhette), majd tesz egy nagyjából 3 méter sugarú kört, és visszaáll ugyanoda, ahonnan elindult.

Mivel a környéken az elmúlt időszakban történtek bűncselekmények, továbbá a személy nem tudott elfogadható magyarázatot adni arra vonatkozóan, hogy mit keresett a környéken ilyen késői időpontban, így – egyeztetve a Bűnügyi Műveletirányítóval – a panaszost bűncselekmény gyanúja miatt előállították a Rendőrkapitányságra.

Mivel a panaszos teljes mértékben megtagadta az együttműködést, továbbá sérelmezte a vele szembeni rendőri intézkedést, többször is megemelte a hangját, így tartani lehetett attól, hogy esetleg támadni fog, így végül vele szemben – kezeket hátra helyzetben – bilincset alkalmazott F. Z. r. törm.. A bilincselés sérülést nem okozott.

A járőrök felhívták a panaszos figyelmét a panasztételi lehetőségére, amelyet megértett, továbbá közölte, hogy a rendőri intézkedéssel kapcsolatban nem kíván hozzátartozót kiértékelni.

A panaszos ruházatát F. Z. r. tftörm. vizsgálta át, amely során közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került elő.

A panaszosnál volt egy fekete színű Nokia nyomógombos mobiltelefon, amely a körözési nyilvántartásban nem szerepelt, valamint egy * márkájú kerékpár, amelyet a körözési nyilvántartásban – mivel az nem működött – nem tudták leellenőrizni.

A panaszost 23 óra 15 perckor adták át a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának, majd öt 23 óra 55 perckor szabadon bocsájtották. Az előállítást a járőrök jelentették a TIK felé.

A panaszost az Rtv. 29. §-a (1) bekezdésének alapján igazoltatták, majd ruházatát az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése szerint átvizsgálták, valamint őt az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontjának megfelelően előállították. A panaszossal szemben az Rtv. 48. §-ának b) pontja alapján bilincset alkalmaztak, amelyre a panaszost előzetesen figyelmeztették. A bilincset 22 óra 20 perctől 23 óra 10 percig alkalmazták a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. §-ának (4) bekezdés b) pontjának megfelelően.

A rendőri intézkedés, valamint kényszerítő eszköz alkalmazása során sérülés, illetve anyagi kár nem keletkezett.

A panaszos számára az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást kiadták.

3) Az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a panaszos igazoltatása, ruházatának átvizsgálása, valamint előállítása jogszerű és szakszerű volt, megfelelt az arányosság követelményének. E dokumentum szerint a bilincs alkalmazása szintén jogszerű és szakszerű volt, megfelelt az arányosság követelményének.

4) A járőrök jelentései az állásfoglalás II. rész 1)-3) pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A helyszín környékén több alkalommal történtek korábban besurranásos lopások, betörések.

A panaszos ruházatát első körben az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján vizsgálta át F. Z. r. törm. Mivel később a panaszos előállítása vált szükségessé, részletesebb ruházat átvizsgálásra is sor került. O. T. ftörm. elmondása szerint az ő jelenlétében mindössze egy alkalommal történt ruházat-átvizsgálás, mégpedig a helyszínen az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján.

A panaszos számára a járőrök valóban nem adtak vizet, ugyanis náluk kizárólag a téli és nyári időszakban szükséges védő italt biztosítani (téli forró tea, nyáron hűtött ásványvíz), saját vízből pedig nem lett volna higiénikus megkínálni a panaszost, de intézkedtek annak érdekében, hogy a helyszínen lévő ingatlan tulajdonosa hozzon a panaszosnak egy pohár vizet. Mindez pár percet vett igénybe.

A panaszos számára kizárólag a rendőri intézkedéssel összefüggő kérdéseket tettek föl, úgy mint „Milyen célból tartózkodik egy ház kapuja előtt?”, „Miért világít be a házakra, a kertbe, mi célja volt ezzel?”, „Milyen okból kerékpározott a környéken ezen a késői időpontban, holott nem is a környéken lakik?”. A panaszos foglalkozásával és családjával kapcsolatos kérdésre a járőrök nem emlékeznek. A panaszos egyébként nem tudott elfogadható válaszokat adni a feltett kérdésekre,

igyekezett kitérni a válaszadás alól, úgy tűnt, nem akarja, hogy megtudják a járőrök, hogy miért van a helyszínen.

A panaszost a járőrök tájékoztatták az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerinti panasztételi lehetőségeiről.

A járőrök nem vonták kétségbe a panaszos szellemi képességeit. A járőrök nagyjából 8-10 alkalommal kérdezték a panaszost, hogy mit csinál egy gazdag negyedben, látszólag céltalanul kerékpározva, milyen okból világít be a családi házakra, ám e kérdéseket, valamint azok okát a panaszos nem értette, azokra nem is válaszolt, vagy éppen visszakérdezett. A panaszos csupán annyit közölt, hogy ő csak kerékpározott, és ez tudomása szerint nem ütközik törvénybe. A járőrök ezt követően megkérdezték, hogy nem áll-e pszichiátriai kezelés alatt, amelyre a panaszos idegesen és hangosan kiabálva kijelentette, hogy ő egy normális ember. Amennyiben valóban annak tartották volna a járőrök, akkor biztonsági intézkedés keretében a mentőszolgálat segítségét vették volna igénybe.

A panaszost F. Z. r. ftörm. tartotta figyelemmel az intézkedés során, nagyjából 2-3 méter távolságra, majd miután közölték a panaszossal, hogy őt elő fogják állítani, F. Z. r. ftörm. már 1-1,5 méter távolságban volt a panaszostól, hogy el ne szökjön. A panaszos szemmel láthatóan zavarban volt, több esetben is ide-oda mozgott, sétált, meg is kérték, hogy ne menjen sehova. A kérésnek a panaszos csak nehezen tudott eleget tenni.

A panaszos helyszínen tartózkodásáról részletes jegyzőkönyv felvétele vált szükségessé.

A panaszos a helyszínen valóban közölte panasztételi szándékát, ám a Rendőrkapitányságon kellett volna panaszának okát leírni a meghallgatásáról készült jegyzőkönyvbe. A meghallgatást V. L. r. szds. végezte, szabadon is ő bocsájtotta a panaszost.

A járőrök kizárólag az előállítás időtartamáról szóló igazolás tekintetében tudják elmondani, hogy azt minden előállított megkapja, azonban a Bűnügyi Osztályon történt meghallgatáson ők nem voltak jelent, a jegyzőkönyvet nem ők készítették.

A járőrök a panaszossal több alkalommal is közölték, hogy őt előállítják a Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

5) A panaszos meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv az alábbi releváns információkat tartalmazza:

A panaszos elmondta, hogy 17 óra körül kezdett kerékpározni otthonról, mivel lakást keres. Mivel a lánya a környéken lakik, ő is itt szeretne új lakást venni. A kerékpár a vele egy háztartásban élő fiáé, amelynek megvannak a papírjai is. Egy mobiltelefon is volt a panaszosnál, amely a nevelt lányának a nevéen van. A panaszosnál egyéb eszköz nem volt. A ruhája pedig azért nézett ki használtan, mert a közelmúltban festett otthon, és ráborult a festék, tavaszra pedig már nem akart új kabátot venni.

A panaszos fejlámpát használt, mivel a kerékpár első világítása gyenge, fejlámpával jobban lát.

A panaszos elmondta, hogy azért kerékpározott a késői órákban, mert több házat is meg akart nézni, hogy milyen a kinézete a sötétben, maga a ház, a kertje mennyire sötét, mennyire lehet átlátni a kerti növényzeten, milyen a közvilágítás a környéken.

6) A TIK által készített hivatalos feljegyzés szerint 2019. március 31-én 21 órakor érkezett a bejelentés, miszerint egy kerékpáros fejlámpával órák óta ólalkodik a helyszínen, és ezt a bejelentő gyanúsnak tartja. A járőrök kimentek a helyszínre, intézkedés alá vonták a kérdéses

személyt, majd elő is állították bűncselekmény elkövetésének gyanújával. Bejelentés ideje: 21 óra; kivonulás ideje: 21 óra 5 perc; érkezés ideje: 21 óra 6 perc; befejezés ideje: 23 óra 28 perc.

7) A szabálysértési ügyben tett feljelentés tanúsága alapján – mivel a panaszos közterületen vizelt – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 196. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, köztisztasági szabálysértés elkövetése miatt 10.000 Ft helyszíni bírságot ajánlottak föl a panaszos számára, ám azt ő nem fogadta el.

8) A „segédlet személyes szabadságában korlátozott személy jogainak érvényesüléséhez szükséges kimutatások nyomon követhetőségéhez” elnevezésű dokumentum tanúsága szerint a panaszost nem helyezték el előállító helyiségben.

9) A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos előállítása 2019. március 31-én 22 óra 10 perctől 23 óra 55 percig tartott, amelynek során a panaszosnak sérülése nem keletkezett, panasszal pedig nem élt. Az igazolást a panaszos aláírta. Az igazolás tartalmazza a panasztételi lehetőségekről szóló tájékoztatót a Testület, valamint az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala elérhetőségeivel.

10) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott egyéb dokumentumok (A panaszosról és cipőjéről készült fényképfelvételek) jelen panaszügy elbírálása szempontjából további releváns információt nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, út zár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos beadványában kártérítési igényt fejezett ki.

A Rtv. hivatkozott 92. §-ában foglaltak alapján a Testületnek kártérítés kérdésében nincs lehetősége dönten. A közhatalom gyakorlásával okozott kárért való felelősség kérdését a polgári jog rendezi (a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:548. §-a). Ennek megfelelően a kártérítési igényt bírósági úton lehet érvényesíteni. Ehhez azonban szükséges, hogy a rendőri intézkedésekkel szembeni panaszeljárást – a Testület állásfoglalását követően – a rendőrség végleges döntéssel lezárja, majd azt bíróság közigazgatási perben jogerősen felülvizsgálja.

IV.

A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben intézkedést kezdeményeztek, amelynek során ruházatát átvizsgálták, őt személyes dolgairól kérdezték, majd pedig előállították a járőrök, miközben rosszul élt nem vették figyelembe, és méltatlanul bántak vele.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való, IV. cikke szerinti személyes szabadsághoz való, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő, XX. cikke szerinti testi egészséghez fűződő és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség a panaszt indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok tanúsága szerint bejelentés érkezett, miszerint gyanús kerékpáros ólalkodik a helyszínen. E dokumentumokból az is kiderül, hogy a közelmúltban történtek bűncselekmények a környéken (besurranásos lopások, betörések). A panaszos saját elmondása szerint az lehetett az oka a bejelentésnek, hogy fejlámpát és kapucnit is viselt, miközben a késői órákban nézegette a környéken található ingatlanokat.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1., 1a. és 2. pontja értelmében a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében végzi a bűncselekmények megelőzését, [...], általános nyomozó hatósági jogkört gyakorol, a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározottak szerint végzi a bűncselekmények felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését, továbbá szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A bejelentés alapján felmerülhetett annak a lehetősége, hogy a késői órákban a helyszínen „ólalkodó” kerékpáros jogellenes cselekmény elkövetésére készül, vagy éppen azt hajtja végre.

Ennek megfelelően a TIK utasította a járőröket, hogy menjenek ki a helyszínre, ahol meg is találták a bejelentésben elmondottaknak megfelelő panaszost, amint két fenyő között, alig észrevehetően egy kapualjban tartózkodott biciklijével.

A Testület megítélése szerint a bejelentés alapján okkal merült föl jogellenes cselekmény elkövetésének lehetősége, így a TIK utasítása alapján a járőröknek – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 11. §-ra, valamint 13. §-ára – intézkedési kötelezettségük keletkezett, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a többször átkutatták a zsebeit.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint a panaszost az intézkedés során igazoltatták, majd ennek keretében – az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján – ruházatát átvizsgálták. Később, mivel a panaszos gyanúsítható lett bűncselekmény elkövetésével, részletesebb ruházat-átvizsgálásra is sor került. Ezek során közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került elő. A helyszínen továbbá ellenőrizték a panaszos kerékpárját, valamint telefonját a körözési rendszerben, amely során kiderült, hogy a telefon nem szerepel a körözési nyilvántartásban (a kerékpárra vonatkozó körözési nyilvántartás nem működött).

A Testület rendelkezésére álló dokumentumokból kiderül, hogy a járőrök a helyszín környezetét is átvizsgálták bűncselekményre utaló nyomok, tárgyak feltárása érdekében, kérdezték a panaszost arról is, hogy hová tette a táskáját.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyi szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése szerint a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja szükségessé teszi.

Az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a 29/B. § (1) bekezdésében meghatározott dolog elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

Az Rtv. 29/B. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr feladatának teljesítése során megtalált olyan dolog, amely az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján zár alá vehető, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény, vagy a büntetőeljárásáról szóló törvény alapján bizonyítási eszközként lefoglalható, valamint a támadásra, vagy önveszély okozására alkalmas, illetve a jogosulatlanul birtokolt dolgot a jogosultnak vagy az eljáró hatóságnak történő átadásig, zár alá vétel vagy lefoglalás elrendeléséig, de legfeljebb három munkanapra átvételi elismervény ellenében ideiglenesen elveheti.

A Testület megítélése szerint a járőröknek az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése, valamint – az előállítás szükségességének megállapítását követően – 31. §-ának (1) bekezdése alapján volt jogszerű lehetőségük és indokuk a panaszos ruházatának átvizsgálására, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz fűződő alapvető joga.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen az intézkedéssel össze nem függő kérdéseket tettek föl számára a járőrök.

A panaszos elmondása szerint szinte minden kérdés a nyugdíjazása előtti foglalkozására, gyermekei foglalkozására, tartózkodására, családi dolgaira irányult.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint a panaszostól kizárólag az intézkedéshez kapcsolódó kérdéseket tettek föl a járőrök, amely a helyszínen való tartózkodására és tevékenységére irányult, nem pedig a foglalkozására vagy a családjára.

A Testület e kérdés tekintetében is utal az Rtv. már hivatkozott 17. §-ának (1) bekezdésére.

Az Rtv. 32. §-ának megfelelően a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

A panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül (a tekintetben, hogy milyen tartalmú kérdéseket fogalmaztak meg a járőrök a panaszos számára), amelyet a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján feloldani nem lehet, így nem állapítható meg a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a sérelme.

4) A panaszos sérelmezte, hogy az őt őrző járőr folyamatosan rajta tartotta a szemét, vizsgálta őt.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint F. Z. r. ftörm. tartotta figyelemmel a panaszost, először 2-3 m, majd – miután egyértelművé vált, hogy bűncselekmény gyanúja miatt őt elő fogják állítani – 1-1,5 m távolságból. A járőrök kiemelték továbbá, hogy a panaszos láthatóan zavarban volt, több esetben is ide-oda mozgott, sétált, és csak nehezen tett eleget annak a kérésnek, hogy ne menjen sehova. A panaszos saját elmondása szerint is nyugtalanul reagált arra, hogy vele szemben rendőri intézkedést kezdeményeztek.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdése második fordulatának megfelelően a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőri intézkedések gyakorlati végrehajtásának alapvető taktikáiról szóló 18/2008. (OT 10.) ORFK utasítás mellékletének 6.3 pontja kiemeli, hogy az intézkedést folytató járőr feladata, hogy végig figyelemmel kísérje az intézkedést, az intézkedés alá vont személyt és a környezetét.

A Testület megítélése szerint alapvető eleme egy rendőri intézkedésnek, hogy az intézkedés alá vont személyt folyamatosan figyelemmel kísérik, különösen akkor, ha bűncselekmény elkövetésének gyanúja merül föl, és az intézkedés alá vont személy nyugtalan. Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos intézkedés során való folyamatos figyelemmel kísérése szükséges – és a hivatkozott ORFK utasítás alapján elengedhetetlen – volt, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga.

5) A panaszos sérelmezte, hogy amikor rosszul lett, a járőröktől hiába kért vizet, azt csak a helyszínen lévő ingatlan tulajdonosától kapott.

E kérdésben szintén felhívható az Rtv. már hivatkozott 2. §-ának (1) bekezdése.

A járőrök jelentései szerint a közterületen szolgálatot teljesítő járőrök szolgálati gépjárműveiben csak a téli, illetve nyári időszakban kell az arra rászoruló személyek részére védőitalt biztosítani. Ugyanakkor a járőrök megkérték a helyszínnél lévő ingatlan tulajdonosát, hogy a panaszos részére hozzon vizet. Ez pár percen belül meg is történt.

Védőital biztosítása tekintetében a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek munkavédelmi feladatai, valamint foglalkozás-egészségügyi tevékenysége ellátásának szabályairól szóló 70/2011. (XII. 30.) BM rendelet [12. §], továbbá a gazdálkodási szabályzatról szóló 7/2018. (II. 28.) ORFK utasítás [162. pont] tartalmaz releváns rendelkezéseket. E rendelkezések azonban a rendőrség állománya számára biztosítják a védőitalt a téli, illetve nyári időszakokban. Nincs olyan rendelkezés, amely előírná, hogy kifejezetten az intézkedések alá vontak számára kell e védőitalokat biztosítani. Ugyanakkor az Rtv. hivatkozott 2. §-ából következik, hogy amennyiben az intézkedés alá vont rászorul, a járőr nem tagadhatja meg a segítségnyújtást, így adott esetben a védőital biztosítását.

A Testület megítélése szerint a járőrök eleget tettek az Rtv. 2. §-ából fakadó kötelezettségüknek azzal, hogy biztosították, hogy a helyszínnél lévő ingatlan tulajdonosa hozzon egy pohár vizet a panaszos számára, így e tekintetben nem sérült a panaszos testi egészséghez fűződő alapvető joga.

6) A Testület vizsgálta a panaszos előállításának körülményeit.

a) A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumok tanúsága szerint az előállítás jogalapja az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja volt.

Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

Minthogy az előállítás az egyik legsúlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés, amelyre az Rtv. lehetőséget biztosít az intézkedő rendőr számára, a Testület álláspontja szerint az ezen intézkedésekre irányadó rendelkezéseket – az Rtv. hivatkozott 2. §-ában foglalt, az emberi méltóság és általánosságban az emberi jogok védelmével kapcsolatos rendőrségi kötelezettség minél teljesebb érvényesülése érdekében – megszorítóan kell értelmezni, és különös gondossággal kell értékelni, megvalósulnak-e azok a körülmények, amelyeket az Rtv. 33. §-a szerinti szabadságelvonás feltételeiként a törvény megfogalmaz.

A Testület rendelkezésére bocsájtott dokumentumokból ugyan nem derül ki, hogy pontosan milyen bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, a bejelentésből, a panaszos helyszínen tanúsított magatartásából (egy kapualjban találták meg, nehezen látható helyen, a késői órákban fejlámpával járta körbe a környéket a környező ingatlanokat és azok kertjeit vizsgálva) felmerülhetett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 370. §-ának (lopás) valamelyik tényállási alakzata.

A Btk. 370. §-a szerint, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően itt is utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszos egy kapualjban, nehezen látható helyen állt kerékpárjával, amikor a járőrök intézkedést kezdeményeztek vele szemben. A panaszos – amelyet ő maga is elismert beadványában – zavartan reagált a járőrök

kérdéseire. A járőrök jelentései szerint a panaszos nem válaszolt, vagy kitérő válaszokat adott az általuk feltett kérdésekre, sőt teljes mértékben megtagadta az együttműködést.

A fentiekre tekintettel a Testület megítélése szerint a panaszos előállítására kellő jogalappal került sor.

b) Tekintettel arra, hogy az idézett Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni.

Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában foganatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz, hogy volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy enyhébb korlátozással járó intézkedést foganatosítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján a szükségesség és arányosság, valamint a célszerűség mércéjének figyelembe vételével a rendőr szabad mérlegelésébe esik az előállítás foganatosítása. Fontos azonban rögzíteni – utalással az Rtv. kommentárjában foglaltakra –, hogy a szabad belátás alapján hozott döntés nem lehet önkényes, az mindig a tények mérlegelésén alapulhat. A Testület több korábbi állásfoglalásában hangsúlyozott elv szerint, tekintettel az előállítás súlyosan alapjog korlátozó jellegére, ezen intézkedés alkalmazásakor, fenntartásakor, meghosszabbításakor a rendőrségnek különös körtekintéssel, a szükségesség és arányosság követelményeinek maximális figyelembe vételével kell eljárnia.

A Testület ezen a ponton hivatkozik az Rtv. 15. §-ában megfogalmazott azon általános arányossági követelményére, mely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással illetőleg sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület a fentieknek megfelelően értékelte az előállítás szükségességét és arányosságát. A Testület rendelkezésére álló információk alapján elmondható, hogy a panaszos a helyszínen nem tudta tisztázni elfogadhatóan azt, hogy pontosan miért tartózkodik egy idegen kapualjban, miért szemléli az ingatlanokat a késői órákban, így szükségessé vált a panaszos azonnali meghallgatása. A szükségességet erősíti, hogy a Testület rendelkezésére álló információk alapján a járőrök igyekeztek feltárni esetleges bűncselekményre utaló nyomokat, tárgyakat is, amelyeket – amennyiben léteztek – a panaszos eltüntethetett volna, ha rendőrök őt a helyszínen – elfogadható magyarázat nélkül – elengedik. A Testület megítélése szerint annak érdekében, hogy a panaszos vonatkozásában a gyanút megerősítsék, az előállítási okként fennálló „egyszerű” gyanút kizárják, szükséges volt tehát a panaszossal szemben további cselekmények elvégzése, amelyek eredményességét más, enyhébb korlátozással járó intézkedéssel nem lehetett volna biztosítani.

A fentieknek megfelelően a Testület megítélése szerint a panaszos előállítására kellő jogalappal, az arányosság követelményének megfelelően került sor, így a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség.

c) A Testület vizsgálta az előállítás időtartamát.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszos előállítása 22 óra 10 perctől 23 óra 55 percig tartott. Ez alatt a panaszost 23 óra 12 perctől 23 óra 50 percig terjedő időben meghallgatták (amelyről jegyzőkönyv is készült).

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) és (4) bekezdése rendelkezik az előállítás időtartamáról. Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. említett rendelkezése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként határozza meg a 8 órás időtartamot, amit indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órával hosszabbítani lehet. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. fentebb már hivatkozott 15. §-ának (1) bekezdésében meghatározott arányossági követelmény is (A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával).

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök által elvégzendő cselekmények indokolták a panaszos előállításának időtartamát. A Testület rendelkezésére álló információk alapján a panaszos előállításának időtartama nem haladta meg a szükséges mennyiséget.

A Testület – a rendelkezésre álló információk alapján – a panaszos előállításának időtartamát szükségesnek és arányosnak értékelte, így e tekintetben úgy foglalt állást, hogy a panaszos személyi szabadságának korlátozása jogszerű volt.

d) A panaszos sérelmezte, hogy pusztán csak az előállítás időtartamáról kapott dokumentumot, hiába kért egy példányt pl. a meghallgatásáról készült jegyzőkönyvről.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése értelmében az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Egyéb előállítással kapcsolatos dokumentációt az Rtv. alapján nem kell átadni az intézkedés alá vont számára, ennek megfelelően – a Testület megítélése szerint – a rendőrök nem mulasztottak azzal, hogy pusztán egy az előállítás tényéről és időtartamáról szóló igazolást adtak át a panaszos számára.

A Testület megítélése szerint – a fentiek alapján – nem történt dokumentációs mulasztás, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

e) A panaszos sérelmezte, hogy a Rendőrkapitányságon mindent kirakattak vele (még a zsebkendőjét is), pedig végül nem helyezték el az „örzöben”.

A Testület e kérdés tekintetében is felhívja az Rtv. már hivatkozott 17. §-ának (1) bekezdését.

A Szolgálati Szabályzat 31. §-ának (5) bekezdésének megfelelően Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszost el kívánták helyezni a Rendőrkapitányság előállító helyiségében, így a panaszos személyes dolgairól a Szolgálati Szabályzat 31. §-ának (5) bekezdése szerint jegyzéket kellett készíteni. Ám ennek során kiderült,

hogy a panaszost végül nem kell elhelyezni az előállító helyiségben, mert őt hamar meg tudták hallgatni.

A Testület megítélése szerint a Szolgálati Szabályzat 31. §-ának (5) bekezdése értelmében szükséges volt a panaszos személyes dolgainak számba vétele, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz fűződő alapvető joga.

7) A panaszos sérelmezte, hogy bár kifejezte a helyszínen panasztételi szándékát, azt nem vették figyelembe, majd az előállítás időtartamáról szóló igazoláson is azt húzták alá, hogy ő panasszal nem élt.

A panaszos elmondása szerint a járőr a helyszínen azt közölte, hogy „majd ő eldönti”, hogy a panaszos élhet-e panasszal.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok tanúsága szerint a járőrök a panaszost tájékoztatták az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerinti panasztételi lehetőségeiről, továbbá nem mondtak olyat, hogy majd ők eldöntik, hogy a panaszos tehet-e panaszt vagy sem. A panaszosnak a Rendőrkapitányságon való meghallgatásakor kellett volna jeleznie, ahol azt jegyzőkönyvbe tudták volna foglalni. Az előállítás időtartamáról szóló igazolást a panaszos aláírta, továbbá azon szintén szerepelnek a panasztételi lehetőségekre vonatkozó szükséges információk, bár nem teljesen a jelenleg hatályos szöveggel. Az igazoláson a Testülethez való előterjesztési határidőnél 20 nap szerepel, azonban 2019. január 1-től ez a határidő 30 nap.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése szerint az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. 93/B. §-ának (1) bekezdése alapján az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 35. §-a szerint a kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében. Ugyanezen törvény 37. §-a úgy rendelkezik, hogy kérelem az illetékes hatóságnál vagy – ha azt törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki – a kormányablaknál terjeszthető elő. Ugyanezen törvény 78. §-ának megfelelően a szóbeli kérelemről – ha azt nyomban nem teljesítik –, valamint a tényállás tisztázása érdekében lefolytatott eljárási cselekményről az ügyfél vagy az eljárás más résztvevője részvétele esetén jegyzőkönyvet, más esetben feljegyzést kell készíteni.

A fenti jogszabályi rendelkezések értelmében a panaszosnak nem pusztán jeleznie kell panasztételi szándékát, hanem azt a rendőrségen írásban elő kell terjesztenie, vagy amennyiben szóbeli panasztételtől van szó, arról a rendőrségen jegyzőkönyvet vagy feljegyzést kell készíteni.

A Testület álláspontja szerint az Alaptörvény XXIV cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jogállami követelmény, amelynek megfelelően a jogok érvényesítése olyan eljárás keretében kell, hogy történjen, amely megfelelő biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan állami döntésre. Természetes követelmény tehát a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése egy demokratikus jogállam esetében, hiszen az egyes emberekkel szemben az állam természetétől fakadóan mindig erőfölényes pozícióban van. Ennek megfelelően szükséges, hogy az államhatalom nevében eljáró személyek minden esetben teljes körű tájékoztatást adjanak az eljárás alá vont személyeknek jogaik, kötelezettségeik, valamint az eljárás körülményei tekintetében.

a) A tekintetben, hogy a járőrök megfelelő tájékoztatást adtak-e a helyszínen a panaszos számára a panasztételi lehetőségeiről (ennek keretében pedig mondtak-e olyat, hogy majd ők eldöntik, hogy a panaszos tehet-e panaszt), a panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, **így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme.**

b) A hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a panaszt a rendőrségen szükséges írásban vagy szóban megtenni, vagy pedig a Testülethez lehet fordulni, panaszt a járőrök a helyszínen nem vesznek föl, számukra csupán a panasztételi felvilágosítás megadása kötelezettség. A panaszos előállításáról szóló igazoláson szerepelt tájékoztatás a panasztételi lehetőségekről, amely ugyan nem volt pontos, de a panasztételt megnehezítő, vagy ellehetetlenítő hibát nem tartalmazott. **Ezt az igazolást a panaszos aláírta és megkapta, így rendelkezett a panasztételhez szükséges információkkal, amely alapján határidőn belül élni tudott a panaszjogával, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.**

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján az alábbi következtetésekre jutott.

A bejelentés alapján a Rendőrkapitányság rendőreinek intézkedési kötelezettségük keletkezett, amelynek eredményeként kellő jogalappal léptek fel a panaszossal szemben, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A járőröknek volt törvényes lehetőségük és indokuk a panaszos ruházatának átvizsgálására, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz fűződő alapvető joga.

Alapvető eleme egy rendőri intézkedésnek, hogy az intézkedés alá vont személyt folyamatosan figyelemmel kísérik, különösen akkor, ha bűncselekmény elkövetésének gyanúja merül föl, és az intézkedés alá vont személy nyugtalan, így e tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga.

A járőrök eleget tettek az Rtv. 2. §-ából fakadó kötelezettségüknek azzal, hogy biztosították, hogy a helyszínnél lévő ingatlan tulajdonosa hozzon egy pohár vizet a panaszos számára, így e tekintetben nem sérült a panaszos testi egészséghez fűződő alapvető joga.

A panaszost – mivel a helyszínen nem tudta tisztázni, hogy miért szemléli a késői órákban a helyszínen lévő ingatlanokat, továbbá zavartan viselkedett, és nem működött együtt a járőrökkel – kellő jogalappal és az arányosság követelményének megfelelően állították elő. Ennek során személyes tárgyait szükséges volt számba venni. Az előállítás időtartama nem haladta meg a szükséges mértéket, az annak idejéről szóló igazolást a panaszos átvette. Mindezek tekintetében tehát nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, valamint emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz fűződő alapvető joga, továbbá személyi szabadságát jogszerűen korlátozták.

A panaszos legkésőbb a szabadon bocsátásakor megkapta a szükséges tájékoztatást a panasztételi lehetőségeiről, amellyel a panaszos élt is. A járőröknek a helyszínen nem kötelességük a panaszok felvétele (csupán a panasztételi lehetőségekről szóló felvilágosítás megadása). E tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A tekintetben, hogy milyen tartalmú kérdéseket fogalmaztak meg a járőrök a helyszínen a panaszos számára, ellentmondás feszül panaszosi és a rendőrségi álláspontok között, amelyet a

rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így nem állapítható meg a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a sérelme.

A tekintetben, hogy pontosan milyen tartalmú tájékoztatást kapott a helyszínen a panaszos panasztételi lehetőségeiről (ennek keretében pedig mondtak-e olyat, hogy majd ők eldöntik, hogy a panaszos tehet-e panaszt), a panaszosi és a rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a rendelkezésre álló információk alapján feloldani nem lehet, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme.

Független Rendészeti Panasztestület

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. július 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület